

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010921
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714010921.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2016, v trestnej veci proti obž. M. W., pre zločin skrátenia dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. W.P., D.. XX.X.XXXX S. O., H. N. O., X.. U. Č.. X,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

25.03.2008 obvinený M. W. a S. C., D.. XX.XX.XXXX, (trestne stíhaný v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Martin pod sp. zn. 1Pv 564/10/5506) podali na Daňovom úrade v Martine, za daňovníka, spoločnosť A. O., Z..F..P., vtedy so sídlom O., X.. U. Č.. XXXX/X, IČO: 36 440 663, DIČ: 2022137920, IČ DPH: SK2022137920, (vymazaná z Obchodného registra 12.02.2012), za ktorú v tom čase reálne konali, dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január roku 2008, v ktorom odpočítali z daňovej povinnosti na DPH v sadzbe 19%, zahrnutím fiktívnej dodávateľskej faktúry vystavenej dodávateľom, daňovým subjektom A. A., s miestom podnikania O., T. Č.. X, IČO: 34700790, pod č. XX/XXXX zo dňa 30.01.2008, vystavenej na sumu 27.219,01 Eur (820.000,- Sk), z toho DPH 4.345,89 Eur (130.924,40 Sk), ktorú riadne podpísal a opatril pečiatkou A. A., D.. XX.XX.XXXX, (trestne stíhaný v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Martin pod sp. zn. 1Pv 564/10/5506), ktorej predmetom fakturácie bola dodávka zámočnícko - zväračských prác zo strany dodávateľa, podnikateľského subjektu A. A., s miestom podnikania O., T. Č.. X, IČO: 34 700 790, k dodaniu ktorých však nikdy nedošlo, daň vo výške 4.345,89,-Eur, čím spôsobili štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky ujmu v celkovej výške 4.345,89,-Eur,

t e d a

- spoločným konaním vo väčšom rozsahu skrátil daň,

č í m s p á c h a l

- zločin skrátenia dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 276 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podľa svojich možností v skúšobnej dobe nahradiť ujmu spôsobenú štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4.345,89,-Eur.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/83/2014 zo dňa 4.2.2015 právoplatný dňa 4.2.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienenečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 8 mesiacov. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine podal dňa 25.6.2014 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 1 Pv 322/14 zo dňa 24.6.2014, na obv. M. W., D.. XX.X.XXXX S. O., pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin skrátene dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného M. W.; výsluchom svedkov Ľ. N.C., R. M. V. O. U.; prečítaním zápisnice o výsluchu svedkyne L.. O. O., z prípravného konania podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a spisu OS Martin sp. zn. 23T/111/2014, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný M. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že vo firme bol zodpovedný za elektrikárske práce a venoval sa stavebným prácam. Podpísal faktúru v merite veci, je tam jeho podpis, nedištancuje sa. Mesačne podpisoval 30 - 50 faktúr. Faktúry išli p. N. a čo sa ďalej dialo, to je mimo neho. Bol konateľ spoločnosti, ale nemal dočinenia s montážnymi, zväračskými a zámočníckymi prácami. Pán C. vykonával zámočnícko - zväračské práce. V spoločnosti A. boli vtedy obaja štatutárny orgán - 50 na 50. Podpis na faktúre je jeho. Pani N. robila ekonomiku firmy. Podklady odovzdával ten, kto bol v Martine, väčšinou pán C.. Aj on niekedy. No pri tom množstve nemôže povedať, či to odovzdal on. Ak mu ju niekto dal, tak ju podpísal. Dôveroval kolegovi. Pána A. nepoznal, videl ho prvýkrát pri vyšetrovaní. Vyšetrovanie prebehlo tak, ako ho nadirigoval doktor Ľ. F.. Ako nadiktoval, tak to na polícii spravili. Nemal možnosť sa obhajovať. Bol po ťažkej operácii, skolaboval. Aj pán C. mohol ešte podpisovať faktúry. V spoločnosti A. daňové priznanie podávala pani N.. Už si nepamätá ako to bolo vtedy, mal mozgovú príhodu. Určite pani N. dával faktúry aj on, ale ktoré to nevie. Buď prišla ona, alebo oni išli ku nej. Keď bol konateľom, osobne daňové priznania nepodával. Už si nepamätá, kto to zabezpečoval. Účtovnú agendu nevie či spracovávala aj nejaká iná osoba. On je elektrikár a nie ekonóm, k tomu nikdy nemal blízko, nerobil to. Osobu Ľ. Z. nepozná. Spravila sa robotou, kolega povedal vystav faktúru, tak faktúru vystavil a odniesol pani N.. Nejakto neskúmal, dôveroval, však boli konatelia. Nemal dôvod to skúmať. A čo sa dialo keď ochorel, či sa tam robili nejaké veci, to nevie. Mesačný obrat v roku 2007 - 2008 nevie aký bol, možno 50.000 - 30.000,-Sk. Vie, že taká stavba čo robil v Trnave bola za 18. mil. Sk, a to sa účtovalo čiastkovo a rôzne. Opodstatnenosť faktúry si nepreveroval. Ani pri takej sume. Dôveroval kolegovi. Stretli sa raz do týždňa. Boli iné starosti, zabezpečovať tovar aj ľudí. Svoju činnosť v rámci spoločnosti ukončil tak, že ochorel, išiel na operáciu dutín po mozgovej príhode a potom na operáciu srdca. Povedal kolegovi, že končí, že má zlé zdravie. Jeho rozhodnutie bolo zo zdravotných dôvodov, mal problém rozprávať a nie ešte riešiť firmu. Potom

mu dali podpísať papier podiel z majetku, od tých čias sa o to nezaujímal. Účtovníctvo nepreberali. Pán C. vedel o účtovných veciach, bol tam stále s pani N.. Ak sa pán C. k tomu priznal, tak zrejme si uznal svoj podiel viny na tom všetkom, čo sa udialo. Ale prečo sa on má priznať k niečomu, čo si nie je vedomý, že by spravil podvod či trestný čin ? Nedostal ani peniaze, ktoré vložil do firmy. Má viac záväzkov, aj keď vo firme ukončil svoje pôsobenie. Hnutelný majetok spoločnosti, firma bola presunutá z A. na A. A.. Všetky stroje a zariadenia ostali spoločnosti A. A.. Konateľ je syn pána C.. Z hľadiska obsahu zmluvy, mali to byť práce, ktoré s ním nesúviseli. Navzájom sa s pánom C. nekontrolovali. On mal na starosti stavebnú časť, zateplovanie, elektrárenské práce, bleskozvody. Poznal ho 40 rokov, myslel, že je čestný. So zhotoviteľom A. A. nikdy neprišiel do styku. Prvýkrát ho videl na prokuratúre. Na tú predmetnú zmluvu si nepamätá. Tá zmluva bola na stole, bol týždeň v Trnove, bolo treba to rýchlo podpísať a ísť na stavbu. Tak podpísal. Nemal dôvod neveriť či kontrolovať. Pri vyšetrowaní doniesol papier, že nie je schopný úkonov, a to zmizlo. To na margo vyšetrowania. Vyšetrowateľ mu zamietol návrhy na vykonanie dokazovania. Požiadal o výsluch kto robil ekonomiku. Po nahliadnutí do spisu k listinným dôkazom na č.l. 277 - výdavkový pokladničný doklad a č.l. 277 - 278 - zmluva o dielo, sa vyjadril, že tam sú jeho podpisy.

Svedkyňa L. N. pred súdom vypovedala, že spoločnosťou A. bola oslovená ako účtovníčka na spracovanie dokladov. Pán W. prišiel do firmy, predstavil spoločníka C. s tým, že sa rozhodlo, že bude chodiť do firmy. Pán W. viedol ekonomickú časť a pán C. viedol výrobnú časť. Rozhodlo sa potom listom od p. W., že končí v tejto spoločnosti zo zdravotných dôvodov, časové obdobie si nepamätá. Pánom W. jej bolo povedané, že on sa bude starať o ekonomiku, nosiť doklady. Pán W. tiež zasahoval do výroby, robil revízie rozvodov, bleskozvodov. Podstatnú časť nosil doklady p. W.. Keď išiel na liečenie, potom nosil doklady p. C., časový horizont nepovie, lebo je to dávno. W. tiež rozhodoval o úhradách, platbách, ktoré sa týkali spoločnosti, čo je ekonomika podľa jej názoru. Všeobecne sa venoval ekonomike p. W.. Keď spracovávala podklady, ak boli nejasnosti, tieto riešila s p. W.. Potom, keď ochorel, s p. C.. So všetkým, čo sa týka účtovných dokladov, sa obracala na pána W.. S pánom C. nič neriešila, pokiaľ p. W. neochorel. V januári, nevie ktorého roku dostali do spoločnosti list, že p. W. zo zdravotných dôvodov nie je schopný zabezpečovať firmu. P. C. povedal, že odteraz bude nosiť a zabezpečovať doklady on. Zdravotné problémy mu začali v období november, december, vtedy bol na liečení pred Vianocami a potom obdržala firma ten list, nevie však presné dátumy. Až keď začal mať p. W. zdravotné problémy, nechával celú agendu na p. C.. Pán W. nepodpisoval blanco doklady na DPH. Spoločnosť mala prvé zákazky v Trnave alebo v Žiline. Pán C. mal na starosti zateplovanie, murárov a v prípade kontroly bleskozvodov mal na starosti p. W., lebo mal na to vzdelanie. Revíziu bleskozvodov robil p. W.. P. C. sa staral o robotníkov, ktorí mali na starosti zateplovanie. On bol vyučený ako kováč alebo zvárač, zámočnícko-zváračské práce, toto zabezpečoval p. C.. Pamätá si na meno Z., že sa objavil na faktúre za murárske alebo zváračské práce. A. - tiež bol na faktúrach, možno za stavebné, zváračské práce. Z. si pamätá len preto, že sa zastrelil. Dostala hotové faktúry, ktoré zaúčtovala. V rámci účtovníctva viedli rozpracovanosť len na stavby ohľadom zateplovania, balkónov. Nebola prítomná pri úhradách faktúr. Neriešila zmluvy uzavreté so subdodávateľmi. Všetky faktúry mali zmluvy alebo objednávky, boli podložené zmluvami o dielo napr. ku Trnave, ku Žiline čo si pamätá. Nevie, ktorá zmluva sa týkala p. A.. Po predložení listinných dôkazov zo spisu (faktúra, výdavkový pokladničný doklad, zmluva o dielo) sa vyjadrila, že sa robili aj zábradlia na diaľnice, vie, že to bolo subdodávkové. Rozpracovanosť - on prišiel v novembri (p. A.) a zahajoval výrobu zábradlí. Rozpracovanosť bola na základe zákazky S.C.. Mal to na starosti p. C., lebo sa robili zábradlia. P. W. nerobil zváračské práce, ale boli spoločníci, robili spolu a zákazky si zabezpečovali spolu. Odkontrolovať to mohol len p. C., lebo bol v tom odborník. Faktúru do spoločnosti doručil asi p. A.. Nie je si vedomá, že by sa mala dostať faktúra cez p. Z.. Na predmetnej zmluve č. l. 287 - 280 je za objednávateľa podpísaný p. W., rovnako na výdavkovom pokladničnom doklade č. l. 277 je podpísaný p. W.. Čo sa týka firmy S., tam sa robili len zábradlia - zvodidlá na diaľnicu.

Svedkyňa O. U. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v A. sa snažila pomôcť, keď potrebovali chodiť im upratovať, pre poštu. Pána W. pozná odtiaľ, bol jedným z konateľov. Vie, že pani N.Ö. robila účtovníctvo, poznajú sa. S pánom C. má blízky vzťah, nie však intímny. Ako rodiny si pomáhajú navzájom. Činnosti okolo firmy robila za odplatu, že jej požičali vozidlo, keď potrebovala. K p. N., keď bolo treba zaniest' na požiadanie pána W. podklady, chodila na Bystričku, kde mala pani N. firmu. Pán C. ju nežiadal nosiť doklady. S p. C. išla na pracovné cesty, robila mu šoféra, keď sa necítil dobre. Benzín do auta na súkromné účely si tankovala za svoje peniaze. Nevie kto rozhodoval, či si môže požičať auto, nepamätá si, či sa prvého pýtala p. W., alebo p. C.. Do účtovnej firmy p. N. nosila doklady, nevie, či boli skompletizované, k DPH. Boli to bežné doklady na zaúčtovanie. V tom čase bola zamestnaná v

Slovenskom národnom múzeu v Martine. V akom období nosila doklady už nevie. Bolo to párkrát, keď ju pán W. poprosil, aby nosila doklady na Bystričku.

Svedkyňa R. M. vypovedala, že bola zamestnankyňa spol. N. V. B., Z..F..P., ktorá mala zmluvu na účtovnícke práce s A., Z..F..P., O.. Doklady boli do ich firmy prinášané p. C. a pani U.. Pán W. doklady nenosiť. Vydané faktúry väčšinu robila p. N. v A.. Sídliť v martinskej teplárni. Ona robila prípravné práce k dokladom DPH a dani z príjmu. Prijaté faktúry dostávali podľa dátumu zoradené so zoznamom, ktorý doniesla p. U.. Zúčtovali sa len tie, ktoré boli poskytnuté. Bolo to asi mesačné daňové priznanie k DPH. Potom boli takisto doručené pokladničné doklady a bankové výpisy. Z tohto sa spravil nejaký sumár a už potom bolo na p. N., že dala podpísať, či súhlasia s takým daňovým priznaním a odnieslo sa na daňový úrad k 25. dňu v kalendárnom mesiaci. Ak boli majitelia firmy napr. v teréne, to už bola vec p. N.. Ona robila do 16. hod. a p. C. s p. U. väčšinou prišli jednať potom. Málokedy chodil p. W. na takéto jednanie. Nevie povedať ako často prišiel W.. Veľa ciest robili do Trnavy, lebo tam zatepľovali veľké domy, so spoločenstvom bytového domu mali práce dohodnuté. Podpísali sa možno aj bianko ale s tým, že vedeli aký výsledok DPH vyjde. S tým, že nejaké práce možno neboli dorobené, ale podpísali aj čisté, to je pravda. Iba oni mohli podpisovať doklady. O výsledku predbežného daňového priznania informovala p. N., konečné úpravy robili sami. Pani N. si to dohadovala, väčšinou sa to robilo bez jej prítomnosti. Meno Z. alebo nejaká firma pod týmto menom jej nič nehovorí, nestretla sa s týmto menom nikdy. A. A. pozná z videnia. Nevie čo robí, akú má náplň živnosti. Faktúra bola vydaná. Nevie ohľadom tej faktúry nič, mala všetky daňové náležitosti, bola zúčtovaná k dátumu. Boli to asi nejaké práce. Na otázku, kto zabezpečoval akú časť spoločnosti a čomu sa venoval obž. W., odpovedala, že nevie, či mala dobrú informáciu, ale mali asi rozdelené nejaké služby a ekonomická časť. C. sa venoval zväračským prácam. Mali s S. veľké zákazky. Nevie kto sa viacej zameriaval na zväračské práce, vie, že boli spoločníci. Má vedomosť, že p. W. mal razítka na elektroinštalačné veci, robil aj revízie - plynové a elektrické. P. C. sprostredkoval živnostníkov na murárske práce aj na zväračské práce, nezamestnávali ich. P. N. bola tá, ktorá vystavovala - chodila vystavovať faktúry. Na otázku, kto kontroloval prijaté faktúry, aby sa dal pokyn na úhradu, odpovedala, že si už nepamätá, či podpisovali p. C. či W. prijaté faktúry, ale boli k nim do firmy na zaúčtovanie dodané so zoznamom faktúr, čiže museli byť odobrené. Každá jedna faktúra by mala obsahovať podpisovú doložku. Ona robila prípravné práce, takže ju zaujímal napr. dátum dodania, vystavenia, či má IČO, nekontrolovala, či je faktúra podpísaná. Nevie akým spôsobom a kto kontroloval u nich na firme, že tieto faktúry pôjdu do daňového priznania toho - ktorého mesiaca. Prišli so zoznamom, keď ich doniesli, buď p. U., p. C., možno niekedy aj p. W.. Viacej C.. Po predložení daňového priznania DPH za január 2008 na č.l. 207 spisu sa svedkyňa vyjadrila, že podpis, kde je v kolónke vyhlasujem, že uvedené údaje sú správne a úplné, je podpis p. W.. Pri každom výkaze DPH bol aj zoznam daňových dokladov, ktoré si kontrolovali. Tento zoznam nedávali podpisovať konateľom. Takže on keď podpisoval, tak odkontrolované daňové priznanie. Myslí, že to predložila vedúcej, čím jej robota skončila a buď si odsúhlasili, že pôjde daňové priznanie alebo nepôjde. Keď sa objavili do termínu nejaké doklady, ktoré neboli zaúčtované, tak sa urobilo dodatočné daňové priznanie. Vydané faktúry museli byť zaúčtované všetky, lebo ak by sa dodatočne účtovali, tak by bola pokuta.

Svedkyňa L.. O. O. v prípravnom konaní dňa 19.12.2013 (zápisnica o výsluchu na č.l. 97 - 99 spisu) vypovedala, že u podnikateľského subjektu A. O., Z..F..P. bola vykonaná daňová kontrola na DPH za zdaňovacie obdobia január až december roku 2008. Kontrola bola začatá dňa 4.9.2009. O výsledku zistení z daňovej kontroly vypracoval správca dane dňa 10.2.2010 protokol č. XXX/XXX/XXXX/XXXXMajX, ktorý bol s daňovým subjektom prerokovaný a podpísaný dňa 1.3.2010. Protokol bol prerokovaný s vtedajším konateľom spoločnosti S. C., ktorý nemal k protokolu žiadne pripomienky ani návrhy. V rámci daňovej kontroly, okrem iných nedostatkov, bol zistený nedostatok v zdaňovacom období januára 2008, kde si daňový subjekt odpočítal daň z dodávateľskej faktúry č. XX/XXXX na sumu celkom 820.000,-Sk (27.219,01,-Eur), z toho 19 % DPH 130.924,40,-Sk (4.345,91,-Eur). Vo vypracovanom protokole je omylom uvedená suma 850.000,-Sk, avšak výška DPH 130.924,40,-Sk je uvedená správne. Faktúra bola vystavená daňovým subjektom A. A., T. X, O., IČO : 34700790, IČ DPH : SK1033201840. Predmetom fakturácie boli zámočnícko-zväračské práce. Správca dane preveroval uskutočnenie zdaniteľných obchodov pre spol. A. O., Z..F..P., na základe čoho tiež predvolal na podanie vyjadrenia A. A.. Tento sa do zápisnice vyjadril, že v roku 2008 vykonával len drobné stavebné práce, obchodných partnerov nemal a robil len pre súkromné osoby - nepodnikateľov. Na druhej strane po oboznámení s faktúrou č. XX/XXXX uviedol, že práce, ktoré boli obsahom tejto faktúry boli vykonané. Faktúru však on osobne nevystavil, len ju podpísal a opečiatkoval. Na otázky správcu dane ohľadne časového rozpätia fakturovaných prác, uzatvorenia zmluvy, predloženia stavebných denníkov resp.

súpisu vykonaných prác však nevedel odpovedať. V opatreniach zápisnice sa správca dane s daňovým subjektom dohodol, že ak v prípade do 11.1.2010 nepredloží na DÚ účtovníctvo a všetky doklady za roky 2007 - 2008, bude správca dane vychádzať zo skutočnosti, že sa ním fakturované práce nevykonali. V nadväznosti na uvedené zistenia porovnal správca dane daňové priznanie podané na DPH za 1. štvrtrok 2008 a zistil, že za tento podal A. A. negatívne daňové priznanie t.j. nepriznal DPH zo zdaniteľných obchodov. Nakoľko uskutočnenie fakturovaných prác nebolo preukázané u dodávateľa služieb a ich dodanie nepreukázal ani kontrolovaný daňový subjekt, nevznikol spol. A. O., Z..F..P. z takto fakturovaných prác nárok na odpočítanie dane. Na základe tejto skutočnosti bol daňovému subjektu spol. A. O., Z..F..P. dňa 10.3.2010 vystavený dodatočný platobný výmer na DPH vo výške 4.345,91,- Eur (130.924,40,-Sk). V rámci vykonávanej daňovej kontroly vtedajší konateľ S. C. v zápisnici o ústnom pojednávaní zo dňa 5.2.2010 uviedol, že ekonomickú časť spoločnosti v roku 2008 viedol jeho spoločník M. W. a on sa staral len o výrobnú časť firmy. Účtovné doklady mal mať na starosti M. W..

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu skrátene dane a poistného podľa § 276 Tr. zák. sa dopustí ten, kto v rozsahu aspoň malom skrátí daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie. Skrátene dane sa rozumie také konanie páchatel'a, ktoré spočíva v úmyselnom vytváraní podmienok, ktorými páchatel' dosiahne, že mu príslušný správca dane daň vôbec neurčí (nevyrubí) alebo dosiahne, že daň správcovi dane vôbec nezaplatí alebo zaplatí v nižšej než zákonom určenej výške. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselný trestný čin, ktorý je v odseku 2 zločinom (§ 11 ods. 2 Tr. zák.). V zmysle § 15 Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (priamy úmysel), alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený (nepriamy úmysel). Pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu teda nepostačuje iba preukázanie samotnej skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zníženiu (skrátene) daňovej povinnosti, ale musí byť preukázaná aj skutočnosť, že páchatel' úmyselne konal takým spôsobom, aby mu bola vyrubená daň v nižšej ako zákonom stanovenej výške. Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. sa väčšou škodou rozumie najmenej desaťnásobok sumy 266,-Eur. Takéto hľadisko sa použije rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu. Ak ide o ťažší následok ako zákonný znak kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu tzn. v danom prípade skrátene dane vo väčšom rozsahu, v zmysle ust. § 18 písm. a/ Tr. zák., sa na túto okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby prihliadne aj vtedy, keď ho páchatel' zavinil z nebanlivosti.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný M. W. sa dopustil skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu skrátene dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., keďže spoločným konaním vo väčšom rozsahu skrátil daň. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný M. W. a obv. S. C., D.. XX.X.XXXX ako konatelia daňového subjektu spol. A. O., Z..F..P. podali na Daňovom úrade v Martine, za túto spoločnosť, dodatočné daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty, za zdaňovacie obdobie január roku 2008, v ktorom neoprávnene odpočítali z daňovej povinnosti na DPH v sadzbe 19 %, zahrnutím fiktívnej dodávateľskej faktúry vystavenej daňovým subjektom - podnikateľom A. A., IČO: 34700790, pod č. XX/XXXX zo dňa 30.1.2008, vystavenej na sumu 27.219,01,-Eur (820.000,-Sk), z toho DPH 4.345,89 Eur (130.924,40,-Sk), daň v sume 4.345,89,-Eur, čím spôsobili štátnemu rozpočtu SR ujmu v takejto výške. Zo spáchania činu je usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkýň Ľ. N. a L.. O. O., čiastočne i R. M., výsledkami daňovej kontroly pracovníkov Daňového úradu Martin ako i ďalšími listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

Obž. M. W. sa ku spáchaniu činu nepriznal. Bránil sa v podstate tým, že vo firme A. bol odborník na elektroinštalácie, elektrikárske práce, revízie a venoval sa stavebným prácam. Nie je ekonóm, k tomu nemal nikdy blízko. Ekonomiku firmy a účtovníctvo robila Ľ. N., ktorá tiež podávala daňové priznania. Druhým konateľom bol S. C., ktorý mal na starosti zámočnicke a zväračské práce. Takýchto prác sa

týkala aj sporná faktúra, ktorú vystavil A. A.. Potvrdil, že podpísal zmluvu o dielo so zhotoviteľom A. A., s týmto však nikdy neprišiel do styku a prvýkrát ho videl až pri vyšetrovaní. Je pravdou, že podpísal i výdavkový pokladničný doklad na sumu 820.000,-Sk, vzťahujúci sa k faktúre vystavenej A.. Nie je si však vedomý, že by spravil nejaký daňový podvod, nakoľko za to zodpovedal S. C.. Tomuto ako kolegovi, konateľovi a spoločníkovi firmy dôveroval. Mesačne podpisoval asi 30 - 50 faktúr. Opodstatnenosť uvedenej faktúry si nepreveroval. Nastali u neho vážne zdravotné problémy, takže potom už firmu neriešil a oznámil, že v spoločnosti končí.

Na podklade listinných dôkazov súd zistil, že na č.l. 278 - 280 spisu sa nachádza zmluva o dielo č. XX/XXXX zo dňa 8.11.2007, uzavretá medzi objednávateľom A. O., Z..F..P., zastúpený konateľom M. W. a zhotoviteľom A. A., T. X, O., IČO : 34700790. Predmetom zmluvy podľa článku 1 sú práce v objektoch dodávateľa firmy A. O., Z..F..P.. a na jeho vysunutých pracoviskách v rámci SR - demontážne práce zámočnickeho a zväračského charakteru, manipulačné a obslužné práce pri ich vykonávaní. Zahájenie prác dňa 12.11.2007. Podľa článku 2 zmluvy budú práce fakturované na základe pracovného denníka a odsúhlasené vedúcim pracoviska, fakturácia prác v posledný kalendárny deň januára 2008, splatnosť faktúry 14 kalendárnych dní od doručenia faktúry zhotoviteľa. Cena za vykonané dielo bude 820.000,-Sk vrátane DPH. Faktúra č. XX/XXXX (nachádzajúca sa na č.l. 276 spisu) bola vystavená dodávateľom - A. A., R., T. X, O., IČO : 34700790, IČ DPH : SK1033201840, s dátumom splatnosti 30.1.2008, dátum vzniku daňovej povinnosti 30.1.2008 a formou úhrady v hotovosti. Ako odberateľ je na faktúre uvedený A. O., Z..F..P.; predmet fakturácie - vykonané zámočnicke zväračské práce (na objekte S. ?) vo výške 689.075,60,-Sk bez DPH; DPH 130.924,40,-Sk; celková fakturovaná suma s DPH 820.000,-Sk. Na č.l. 277 sa nachádza výdavkový pokladničný doklad č. P 025 spol. A. O., Z..F..P. zo dňa 31.1.2008 o úhrade sumy 820.000,-Sk v prospech A. A., Zámočníctvo; účel úhrada FA; vyhotovil W. + podpisy schvaľujúceho a príjemcu. Zároveň je pripojený i príjmový pokladničný doklad bez čísla, Z. A. A., R.Y. zo dňa 31.1.2008 na sumu 820.000,-Sk; prijaté od A. O., Z..F..P.; účel úhrada FA; vyhotovil A. + podpis príjemcu.

Pokiaľ ide o samotnú výšku skrátenia dane (zložka objektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.), táto vyplýva z protokolu o výsledku zistenia z daňovej kontroly Daňového úradu Martin č. XXX/XXX/XXXX/XXXXMajX zo dňa 10.2.2010 (vypracovala L.. O. O., L.. G. Y.), ktorý sa nachádza na č.l. 234 - 255 spisu. Daňová kontrola bola vykonaná vo vzťahu k DPH za zdaňovacie obdobia január až december roku 2008. Daňový subjekt A. O., Z..F..P. podal za zdaňovacie obdobie január 2008 dodatočné daňové priznanie (č.l. 207 spisu) na DÚ Martin dňa 25.3.2008, v ktorom uviedol vlastnú daňovú povinnosť vo výške 124.105,-Sk. Na základe daňovej kontroly stanovil správca dane výsledný vzťah k štátnemu rozpočtu - vlastnú daňovú povinnosť vo výške 255.030,-Sk. Rozdiel teda činí 130.925,-Sk t.j. 4.345,91,-Eur. Z obsahu protokolu je zistiteľné, že správca dane nepriznal daňovému subjektu právo na odpočítanie dane vo výške 130.924,40,-Sk, a to z dodávateľskej faktúry č. XX/XXXX, ktorá bola vystavená daňovým subjektom A. A.L., T. X, O., IČO : 34700790, na sumu celkom 820.000,-Sk, z toho 19 % DPH 130.924,40,-Sk (4.345,91,-Eur). Podľa kontrolných zistení, A. A. na pojednávaní pred daňovým úradom uviedol, že túto faktúru nevystavil, len ju podpísal. Správcomi dane ani dodatočne nepreukázal na akých pracoviskách spol. S. mali byť fakturované práce vykonávané, v akom časovom rozpätí, čo konkrétne bolo obsahom fakturovaných prác, nebol predložený pracovný denník dodávateľa, ani príp. iný dôkaz, na základe ktorého boli fakturované práce odsúhlasené odberateľom. A. A. pritom za 1. štvrtrok 2008 podal negatívne daňové priznanie DPH t.j. nepriznal DPH zo zdaniteľných obchodov. Uvedené skutočnosti potvrdila vo svojej výpovedi zo dňa 19.12.2013 aj svedkyňa L.. O. O.. Daňovým úradom Martin bol následne vydaný dodatočný platobný výmer na daň z pridanej hodnoty č. 666/231/16415/10/dan zo dňa 10.3.2010, právoplatný dňa 14.4.2010, ktorým bola platiteľovi dane A. O., Z..F..P. vyrubená DPH za zdaňovacie obdobie január 2008 v sume 4.345,91,-Eur.

Čo sa týka subjektívnej stránky zločinu skrátenia dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., aj v tomto ohľade vykonané dôkazy preukazujú úmyselné konanie obžalovaného. Nemožno akceptovať obranu obžalovaného v tom smere, že vo firme sa nevenoval ekonomike, nemal na starosti zámočnicke a zväračské práce a v danom prípade len podpísal listiny, ktoré mu predložil druhý konateľ a spoločník S. C.. Všeobecne k otázke zodpovednosti za výkon funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným možno poukázať na príslušné ustanovenia § 133 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorých je konateľ štatutárnym orgánom spoločnosti. Ak je konateľov viac, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý z nich samostatne, ak spoločenská zmluva neurčuje inak. Podľa výpisu z obchodného registra mala spol. A. O., Z..F..P. v rozhodnom čase dvoch konateľov

(súčasne i spoločníkov) - obžalovaného M. W. a S. C.. Obaja konatelia boli oprávnení konať za spoločnosť samostatne. Obžalovaný - rovnako ako druhý konateľ spoločnosti bol povinný v zmysle § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka, vykonávať svoju pôsobnosť s odbornou starostlivosťou, a to samozrejme aj ohľadne plnenia daňových povinností zo strany obchodnej spoločnosti, v mene ktorej konal, a ktorá bola daňovým subjektom. Obžalovaný nemôže jednostranne vylúčiť svoju zodpovednosť tým, že sa podľa neho nevenoval ekonomickým alebo účtovným resp. daňovým záležitostiam firmy, či určitému úseku podnikania. Vysvetlenie obžalovaného, že sa vôbec nezaoberal zámočníckymi a zvaračskými prácami je tiež nelogické, keďže sám podpísal zmluvu o dielo č. XX/XXXX, hoci jej predmetom bol práve takýto druh prác, pričom zmluvu bol bezpochyby oprávnený podpísať i samotný S. C.. Druhý konateľ spoločnosti S. C., D. XX.X.XXXX S. A. bol (spoločne s obv. A. A., D. XX.XX.XXXX S. O.) za tento skutok, právne kvalifikovaný ako zločin skrátenia dane a poistného v spolupáchateľstve podľa § 20, § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zákona už právoplatne odsúdený - rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/111/2014 zo dňa 25.7.2014, právoplatným dňa 25.7.2014, ktorým došlo k schváleniu dohody o vine a treste. Možno ešte poukázať, že obžalovaný rozhodne nebol v podnikateľskej činnosti neskúsený, nakoľko už od roku 1994 mal živnostenské oprávnenie a podnikal pod obchodným menom M. W. - I. - F. S., IČO : 33772401, miesto podnikania U. XXXX/Xa, O., a to až do konca októbra 2015.

Z výpovedí svedkyne L. N., ktorá zabezpečovala prostredníctvom spol. N. & B., Z..F..P.. spracovanie účtovníctva firmy A. O., Z..F..P., vyplynulo, že to bol práve obž. M. W., ktorý viedol ekonomickú časť a S. C. viedol výrobnú časť spoločnosti. Obžalovaný pritom zasahoval aj do výroby, a to v predmete činnosti týkajúcej sa napr. revízie elektrických rozvodov, bleskozvodov a pod., na čo mal odbornosť. V rozhodnom období jej tiež nosil na spracovanie podstatnú časť účtovných dokladov. Obž. W. rozhodoval tiež o úhradách, platbách, ktoré sa týkali spoločnosti. Podľa jej výpovede, zámočnícko-zvaračské práce zabezpečoval S. C., pričom sporná faktúra č. XX/XXXX sa mala týkať práve takýchto prác, na základe zákazky S. - zvodidlá na diaľnicu. Mal to na starosti S. C.. Spoločníci však boli obaja, takže zákazky si zabezpečovali spolu. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že podľa zmluvy o dielo č. XX/XXXX neboli jej predmetom práce pri montáži zvodidiel, ale "demontážne práce zámočníckeho a zvaračského charakteru, manipulačné a obslužné práce pri ich vykonávaní". V prípravnom konaní svedkyňa tiež vypovedala, že daňové priznania DPH podpisoval v tom období obž. W.. Obdobie, kedy obž. začal mať zdravotné problémy a nastúpil na liečenie, bolo ku koncu roku 2008. Potom jej už podklady nosil S. C.. Zmluvy mal na starosti M. W., ktorý si viedol aj ich evidenciu. Svedkyňa R. M. vypovedala, že bola zamestnankyňa spol. N. & B., ktorá mala zmluvu na účtovnícke práce s A. O., Z..F..P.. Potvrdila, že spracovávala účtovné doklady tejto spoločnosti, ktoré do ich firmy nosil S. C. s pani U.. Ona robila len prípravné práce k dokladom DPH a dani z príjmu. Prijaté faktúry dostávali podľa dátumu zoradené so zoznamom, ktorý doniesla O. U.. Potom boli takisto doručené pokladničné doklady a bankové výpisy. Z tohto sa spravil sumár a už potom bolo na p. N., že dala podpísať majiteľom firmy, či súhlasia s takým daňovým priznaním a odnieslo sa na daňový úrad. Svedkyňa síce potvrdila, že sa mohlo stať, ak napr. konatelia neboli prítomní, že podpísali aj bianko daňové priznanie, ale s tým, že vedeli, aký výsledok DPH vyjde. O výsledku predbežného daňového priznania informovala L. N.. Táto tiež chodila vystavovať faktúry. Na otázku, kto kontroloval prijaté faktúry, aby sa dal pokyn na úhradu, odpovedala, že si už nepamätá, či C. alebo W., ale k nim do firmy boli na zaúčtovanie dodané so zoznamom faktúr, čiže museli byť odobrené. Po predložení dodatočného daňového priznania DPH za január 2008 sa svedkyňa vyjadrila, že podpis v kolónke "vyhlasujem, že uvedené údaje sú správne a úplné", je podpis obž. M. W.. Keď sa objavili do termínu nejaké doklady, ktoré neboli zaúčtované (prijaté faktúry), tak sa urobilo dodatočné daňové priznanie. Vydané faktúry museli byť zaúčtované všetky, inak by hrozila pokuta. Faktúra vystavená A. A. mala všetky daňové náležitosti, bola zúčtovaná pod interným číslom 35. Riadne bol zaúčtovaný aj výdavkový a príjmový pokladničný doklad na sumu 820.000,-Sk - pod interným poradovým číslom P025.

Obžalovaný M. W. žiadnym spôsobom nespochybnil, práve naopak potvrdil, že podpísal zmluvu o dielo č. XX/XXXX zo dňa 8.11.2007 i výdavkový pokladničný doklad č. P 025 zo dňa 31.1.2008 o úhrade sumy 820.000,-Sk. Súd považuje za neopodstatnené tvrdenia obžalovaného, že úplne dôveroval S. C. ako kolegovi a spoločníkovi, že práce, ktoré boli predmetom fakturácie boli riadne vykonané, keďže podľa zmluvy o dielo mali byť práce fakturované na základe pracovného denníka a odsúhlasené vedúcim pracoviska, z čoho vyplýva, že k fakturácii mali byť doložené aspoň tieto podklady. Takéto podklady ale zjavne neexistovali, vzhľadom na to, že ich po výzve Daňového úradu Martin nevedel predložiť ani samotný zhotoviteľ A. A.. Navyše obžalovaný sám podpísal výdavkový pokladničný doklad

o úhrade hotovosti 820.000,-Sk, čo rozhodne nemožno pokladať za bežný výdavok, ktorý by mohol podpísať iba tak, bez preverenia jeho opodstatnenosti. Obžalovaný pochopiteľne musel vedieť, že uvedené fiktívne doklady budú zaradené do účtovníctva spoločnosti a teda i spracované v rámci výpočtu daňovej povinnosti DPH. Z vykonaných dôkazov bolo pritom preukázané, že obž. W. podpísal i predmetné dodatočné daňové priznanie k DPH za január 2008. Takýmto konaním pri priznaní DPH došlo k nezákonnému zníženiu daňovej povinnosti vo výške 4.345,89,-Eur, čo je špecifikované i v protokole o daňovej kontrole. Vychádzajúc z preukázaných skutočností, súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného M. W. a preto ho uznal za vinného zo spáchania činu v zmysle podanej obžaloby.

Pokiaľ obhajoba navrhovala doplnenie dokazovania výsluchom svedkov A. T., A. C.G., F. C. V. A. J., k okolnostiam kto robil ekonomiku, kto ich vyplácal a dával im pokyny k vykonaniu zákaziek a ich plneniu, súd uvedené návrhy s poukazom na § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol ako neopodstatnené, nakoľko tieto skutočnosti už boli bez pochybností preukázané inými vykonanými dôkazmi. Navyše ako súd uviedol v predchádzajúcej časti odôvodnenia, nejedná sa o otázky, ktoré by mali rozhodujúci význam z hľadiska posudzovania trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za žalovaný skutok.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Čo sa týka osoby obžalovaného M. W., súd mal preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu registra trestov tri záznamy. V prípade prvých dvoch záznamov však platí zákonná fikcia neodsúdenia. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/83/2014 zo dňa 4.2.2015, právoplatným dňa 4.2.2015 bol obž. M. W. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 roky ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 8 mesiacov. Nakoľko obžalovaný spáchal trestný čin skôr ako bol vyhlásený rozsudok sp. zn. 1T/83/2014 zo dňa 4.2.2015, boli v prejednávanvej veci splnené zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže ide o viacčinný súbeh trestných činov. Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona tzn., že pred spáchaním činu viedol riadny život a tiež jednu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých (dvoch) trestných činov. Pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností sa základná trestná sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti § 276 ods. 2 Tr. zákona - 3 až 8 rokov, nemení. S prihliadnutím na osobu páchatela ako aj okolnosti prípadu súd dospel k záveru, že súhrnný podmienený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 roky, so skúšobnou dobou a uložením probačného dohľadu na 3 roky, možno považovať za primeraný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, teda z hľadiska naplnenia preventívneho i prevýchovného účelu trestu. V rámci nariadeného probačného dohľadu súd podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podľa svojich možností v skúšobnej dobe nahraďiť ujmu spôsobenú štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky vo výške 4.345,89,-Eur. Súd ešte dodáva, že rovnaká povinnosť bola uložená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/111/2014 zo dňa 25.7.2014 aj spolupáchatelom S. C. V. A. A..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.